

Mint mondtam, az Öböl szent hely. Ott töltődik fel életerővel a megkínzott, megbetegített nép. A snecizés pedig nem büntett, azért fizetni tilos. Úgyhogy nyesek is mindjárt egy szép szál, egyenes mo-
gyoró vesszőt, nyakon csapok néhány sütkérező legyet a budi ajtaján,
és nekivágok kerékpárral az ösvénynek, lezörgök füttyörészve a víz-
hez, beleveszek a ragyogásba, a tündérek hullámtáncába, a szélsóhaj-
ba – a Jóistenbe.

Napút, 2012/5.

Polgár Tóth Tamás

KÍVÁNSÁG

A futrinkabogár, akit nem is úgy hívtak, azt szerettem,
mert kívánni lehetett olyankor, amikor összeragadtak,
és a néni szerint akkor teljesült, mert sokat jártunk
ki együtt a bukorhátra, mert mi így hívtuk. És ott volt
a fia is, mert mi barátok voltunk, de nem jók vagy
legalábbis nem sokáig. De azt hiszem, akkor teljesült.
Egy kicsit. Utána sokszor kerestem a futrinkabogarakat,
akiket nem úgy hívtak. Nagyítóval figyeltem őket,
meg a lábukat is. Egyszer hangyák vitték a hátukon
a bogarat, aki akkor már nem élt. Később csak
egyszer láttam összeragadt bogarakat, akiknek már
ismertem a nevét. És a kívánságom nem teljesült.

Zempléni Múzsza, 2012/1.